

OPROEP TOT HET DUITSCHE VOLK.

Goedgekeurd in zitting van den Raad van Vlaanderen, op 20ⁿ Juni 1918, en door al de tegenwoordige leden gestemd.

Deze proclamatie werd geteekend door de Commissie van Gevolmachtigden.

De Raad van Vlaanderen, in zijn algemeene vergadering van 20 Juni 1918 vergaderd, neemt eenparig de volgende bekendmaking aan en geeft opdracht aan zijn gevolmachtigden, deze bekendmaking aan den heer Generaal-Gouverneur te overhandigen :

Proclamatie.

Sedert 3 Maart 1917, den dag waarop de Kanselier van het Duitse Rijk aan onze afgezanten de plechtige verklaring aflegde, die aan het Vlaamsche broedervolk, Duitschland's sterke en blijvende bescherming, ook na het sluiten van den vrede beloofde, is meer dan een jaar verstreken. Nog staat de wereld onder de wapens, nog strijden de legers der tegenstrevers met wilde verbittering maar de grootsche overwinningen der Duitse wapens in de intusschen verlopen tijdespanne brengen ook aan diegenen, die tot nog toe twijfelden, tot het besef dat de uiteindelijke zege van Duitschland nabij is. Wij hebben van het begin af vertrouwen gehad in de Duitse stamgenooten en wenden ons nu tot dit broedervolk met de bede bij zijn uitslagen in het Oosten en op de slagvelden van Frankrijk, het stamverwante volk van Vlaanderen niet te vergeten.

Steunende op de sterke ontwikkeling, welke de gedachte van een vrij Vlaanderen, sedert die verklaring van den Duitse Kanselier bij ons heeft genomen, heeft op 22 December 1917, de Raad van Vlaanderen, de zelfstandigheid van Vlaanderen besloten en daarmee het oude doel van de Vlaamsche Beweging opnieuw in plechtigen vorm verkondigd.

Ons Vlaamsche Volk is een onterfd en onderdrukt volk. Eeuwen van aan ons wezen vreemde nationaliteit en kultuur hebben den harteklop onzer vaders, die eens Europa met hun levenskracht en macht verrijkten, in hunne nakomelingen gesmoord. Doch hij, wiens oog het vermag ons volk te zien, wiens oor zijn stemme kent, hoort nu Vlaanderen's stem weder klinken, ziet het karakter van ons volk zich weder loswringen; een juichend doorbreken van nieuwbewuste volkskracht. Duizenden hebben in de volksraadplegingen tot verkiezing van den Raad van Vlaanderen het recht van hun stam en hun vrijheid geëischt. Vele duizenden meer moeten nog zwijgend hun hoop in zich verbergen, omdat de toekomst onzeker voor hen ligt.

De rol waartoe in den wereldoorlog het Duitse Rijk door zijn tegenstrevers werd gedwongen, heeft Duitschland genoodzaakt als vijand, den bodem van ons land te betreden. In den loop van den oorlog echter hebben de Vlamingen in weerwil van het lot dat deze aan de bewoners van het bezet gebied oplegt, erkend dat niet het Duitse Rijk hun werkelijke vijand is, maar wel de Belgische Regeering. Ondanks de groote moeilijkheden, waarin de bezettende macht zich bevindt, heeft het Duitse Bestuur aan de Vlamingen de verwezenlijking van een groot deel hunner wenschen op het gebied van taal, school en zelfbestuur gebracht. De Belgische Regeering had ook gedurende den oorlog voor al de wenschen van het Vlaamsche Volk steeds een hooghartig « **Neen** » over. Naar wij uit den mond van krijgsgevangen Vlamingen hoorden, vervolgt zij heden onze broeders nog, alhoewel 100,000 Vlamingen tegenover slechts 12,000 Walen in het Belgische leger staan; ook wanneer de Vlamingen niets meer verlangen dan onder het commando, in hun moedertaal, naar het slachveld en den dood te worden geleid.

Wij allen weten, daarom, dat eene in de oude machtspositie terugkeerende Belgische Regeering, al had zij ook aan de Vredestafel den Duitschen Beschermmer van Vlaanderen, gouden bruggen van schoone beloften voor de Vlamingen gebouwd, voor ons Vlamingen, toch maar Belgischen haat, voor onze kultuur Franschen spot, voor ons staatsleven Engelsche voogdij, en voor onze huishouding Amerikaansch kapitaal, Amerikaansche schuldeischers brengen zal.

Prijgegeven aan Engeland en Frankrijk, verkocht aan Amerika, zou ons volk vervallen, zijnen aard bederven, zijne geschiedenis uitdooven.

In dit uiterst ernstig uur onzer geschiedenis, vertrouwen wij, als een volk dat onafhankelijk wil zijn, op Godshulp, op onze onbuigzame vastberadenheid, op Duitschlands sterken wil en klaar inzicht in de toekomst.

Economisch, politiek en strategisch aan de poorten van Duitschland gelegen, weet Vlaanderen dat zijn Zelfstandigheid een reële waarborg voor Duitschland is, maar ook niet zonder Duitschlands hulp bestaan kan. Deze zelfstandigheid is slechts dan een zekere en voor alle tijden onaantastbare grondslag van onze nationaliteit, indien zij een politieke zelfstandigheid is, die eigen en afzonderlijke wetgevende lichamen, regeering en rechterlijke macht bezit, en ons mogelijkheid geeft onze politieke, economische en kultureele belangen zoo in te richten, gelijk het met de natuurlijke bestemming van ons land overeenkomt.

In het volle bewustzijn der verantwoordelijkheid voor ons Volk, gelooven wij daarom, dat Vlaanderens bedrijving van Waalsche macht ook Duitschlands bevrijding van vijandelijke bedreiging in het Westen beteekent. Stamgemeenschap, geschiedenis, zelfbehoud, wijzen Duitschland en Vlaanderen naar hetzelfde Doel :

Een Vrij zelfstandig Vlaanderen.

*De Commissie van Gevolmachtigden van den
Raad van Vlaanderen.*

Bewijsstukken voor de geschiedenis van den oorlog in België

Het Archief

van den

Raad van Vlaanderen

Uitgegeven door den

Nationalen Bond voor de Belgische Eenheid

BRUSSEL

Drakkerij Oud-Huis Th. DEWARICHET
16, Wilde-Woudstraat

Uitgever H. LAMERTIN
1, Coudenbergstraat

1929